

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202362
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614202362.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a. s., so sídlom v Českej republike, Praha, Radlická 333/150, IČO: 000 01 350, právne zastúpeného: Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 21, proti žalovanému: H. R., X.. XX. X. XXXX, trvale bytom v Z. H., X. O. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 47.498,29 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

V y h l a s u j e s a, že Okresný súd Liptovský Mikuláš nemá právomoc konať vo veci.
Konanie sa z a s t a v u j e.
Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 14. 3. 2014, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 47.498,29 Kč s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere číslo 004427148R zo dňa 23. 8. 2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému do výšky úverového limitu 30.000,- Kč. Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre Č. Spotrebiteľské úvery (OP) a Všeobecné obchodné podmienky Č. (VOP). Žalovaný na základe žiadosti vyčerpal poskytnutý úver dňa 23. 8. 2011 a zaviazal sa ho splácať v 24 anuitných splátkach vo výške 1.476,- Kč, splatných vždy k 13. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 13. 9. 2011 a posledná dňa 13. 8. 2013. Žalovaný si povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o úvere riadne neplnil, nesplácal dohodnuté pravidelné mesačné splátky a účtované poplatky.

Z listinných dôkazov pripojených k žalobe je zrejmé, že žalovaný pri uzatváraní zmluvného vzťahu označil korešpondenčnú adresu v Českej republike, na ktorú mu žalobca doručoval písomnosti. Žalovaný telefonicky dňa 7. 4. 2014 oznámil súdu, že od roku 2005 žije v Českej republike (úradný záznam na č. I. 32). Podľa správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Liptovský Mikuláš zo dňa 01. 11. 2014 žalovaný sa ku dňu 14. 3. 2014 nezdržoval v mieste trvalého bydliska, nakoľko sa zdržiaval v Českej republike. Na adrese trvalého pobytu sa naposledy zdržiaval na Vianoce v roku 2012, čo bolo zistené od sestry žalovaného. V registri obyvateľov je žalovaný prihlásený na trvalý pobyt na adrese N.. X. O. XXX/X, Z. H.Á. od 13. 2. 1983. Lustráciou v Sociálnej poisťovni nebola zistená iná adresa pobytu ani zamestnávateľ žalovaného, menovaný nie je poberateľom dávok vyplácaných Sociálnou poisťovňou.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 5C/125/2014-53 zo dňa 27. 6. 2016 rozhodol, že písomnosti určené žalovanému sa budú doručovať účastníkovi uložením v súdnom spise pod sp. zn. 5C/125/2014.

Žalovaný sa nevyjadril k podanej žalobe.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“):

Kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta OSP:

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 1. 2015):

Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 15 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 1. 2015):

Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takúto činnosť do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 1. 2015):

Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa čl. 24 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 1. 2015):

Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Podľa § 26 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (v znení účinnom do 10. 1. 2015):

Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nedostaví sa na tento súd, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Vzhľadom na to, že súdne konanie sa začalo pred 10. 1. 2015, je dôvodná aplikácia Nariadenia č. 44/2001.

Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanou právnou úpravou súd konanie zastavil z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, a to nedostatku právomoci súdov SR na dané súdne konanie.

Nevyhnutnou procesnou podmienkou konania je právomoc súdu vo veci konať. Právomocou súdu je oprávnenie a povinnosť riešiť otázky, ktoré zákon zveruje do jeho pôsobnosti. Nedostatok právomoci je neodstrániteľnou vadou konania, ktorá má za následok zastavenie konania. Vzhľadom na to, že v danej veci má žalovaný bydlisko na území iného členského štátu ako štátu, ktorému bola doručená žaloba, pre

skúmanie právomoci procesného súdu je daná aplikácia nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj „nariadenie“).

Podľa článku 16 ods. 2 nariadenia, spotrebiteľ vo veciach spotrebiteľských zmlúv možno žalovať len na súdoch členského štátu, v ktorom má bydlisko. Súd mal preukázané, že žalovaný, ktorý na základe spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej žalobca odvíja svoj nárok, vystupuje v postavení spotrebiteľa, nemal v čase začatia konania bydlisko na území Slovenskej republiky. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že trvalý pobyt žalovaného prihlásený na adrese v Liptovskom Mikuláši má výlučne evidenčný charakter. Predovšetkým z vyjadrenia samotného žalovaného je zrejmé, že žalovaný mal dlhodobo (od roku 2005) bydlisko na území Českej republiky, t. j. mal úmysel trvale sa tam zdržiavať. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že zmluvu, z ktorej si žalobca uplatňuje nárok, uzavrel v ČR a rovnako ako korešpondenčnú adresu označil miesto v ČR. Aj zo správy polície je preukázané, že v čase začatia konania sa zdržiaval v ČR, navyše podľa blízkej príbuznej (sestry žalovaného) v mieste evidovaného trvalého pobytu na Slovensku bol naposledy v roku 2012. Zo zadovážených správ tiež vyplynulo, že žalovaný v čase začatia konania nebol na území SR zamestnaný a nebol ani poberateľom dávok dôchodkového poistenia. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré naznačujú akúkoľvek väzbu žalovaného so Slovenskou republikou, z ktorej je možné vyvodiť záver, že v čase začatia konania (ktoré je rozhodujúce pre posúdenie právomoci) mal bydlisko na území Slovenskej republiky.

V režime nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach súd nemôže (s výnimkou vecí uvedených v čl. 22 nariadenia) preskúmať svoju právomoc skôr, ako doručí žalobu žalovanému a umožní mu, aby sa k žalobe vyjadril. Právomoc procesného súdu môže byť založená postupom podľa čl. 24 nariadenia, t. j. tým, že sa žalovaný vyjadrí k žalobe bez toho, aby súčasne s týmto vyjadrením vzniesol námietku nedostatku právomoci procesného súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 23. 9. 2008, sp. zn. 29 Nd 336/2007). Žalovaný sa nevyjadril k žalobe, čím neprejavil záujem zúčastniť sa konania a z tohto dôvodu nedošlo k založeniu právomoci súdu SR ani postupom podľa čl. 24 nariadenia (tzv. podrobením sa právomoci súdu, ktorému napadla žaloba).

Žalovaný ako spotrebiteľ v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, mal v čase začatia konania bydlisko v Českej republike. Bola preto daná právomoc súdov Českej republiky (čl. 16 ods. 2 nariadenia).

Zmyslom osobitnej úpravy právomoci v prípade spotrebiteľských zmlúv je poskytnúť ochranu slabšej zmluvnej strane, teda spotrebiteľovi. Pokiaľ by boli porušené ustanovenia nariadenia o spotrebiteľských zmluvách, takéto rozhodnutie vydané v členskom štáte by nebolo v inom členskom štáte uznané a vykonané. Ochrana práv žalobcu nemožno postaviť nad ochranu práv žalovaného (uznesenie Okresného súdu Cheb zo dňa 10. 5. 2007, sp. zn. 15C/45/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Plzni zo dňa 29. 10. 2007, sp. zn. 25Co/215/2007).

Právomoc súdov Slovenskej republiky nie je daná ani na základe dohody o voľbe právomoci súdov v zmysle čl. 23 nariadenia. Z obsahu spisu súd nemal preukázané platné uzavretie dohody účastníkov o voľbe právomoci súdov SR. Zo znenia predloženej zmluvy o úvere je relevantný iba bod III.2 tretej časti označený ako „Riešenie sporov“, podľa ktorého zmluvné strany dohodli pre riešenie sporov miestnu príslušnosť Obvodného súdu pre Prahu 1. Spory môžu byť riešené aj mimosúdne, prostredníctvom finančného arbitra, ak je arbitrovi daná taká právomoc zákonom. Za dohodu o voľbe právomoci súdov SR tak v žiadnom prípade nemožno považovať znenie obsiahnuté v bode III.2 tretej časti zmluvy, nakoľko uvedené ustanovenie vôbec nerieši otázku právomoci súdov SR v prípade cezhraničného prvku. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že neboli splnené formálne náležitosti prorogačnej klauzuly podľa čl. 23 nariadenia

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keďže konanie bolo zastavené. Súd pritom prihliadol na dôvod zastavenia konania, ktorým bol nedostatok procesnej podmienky konania (právomoci súdu).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.